

POSTANOWIENIE

22 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Jacek Grela

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 22 maja 2024 r. w Warszawie
zażalenia A. K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie

z 6 października 2023 r., V Ca 1957/22,

w sprawie z powództwa Szkoły w W.

przeciwko A. K.

z udziałem interwenienta ubocznego Miasta Stołecznego Warszawy - Dzielnicy

Ursynów

o opróżnienie lokalu mieszkalnego,

1. oddała zażalenie;

**2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki 240 (dwieście
czterdzieści) złotych kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 15 marca 2022 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie nakazał pozwanemu A. K. opuszczenie i opróżnienie lokalu mieszkalnego stanowiącego pokój nr [...] w segmencie nr [...], położonego w budynku przy ul. [...] w W. i wydanie go powodowi Szkole w W. oraz orzekł, że pozwanemu nie przysługuje uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego.

Wyrokiem z 25 kwietnia 2023 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił apelację pozwanego.

Postanowieniem z 6 października 2023 r. Sąd Okręgowy w Warszawie odrzucił skargę kasacyjną pozwanego.

Powyższe orzeczenie zaskarżył zażaleniem pozwany, zarzucając:

1. błędne ustalenie, że sprawa o prawo do lokalu socjalnego w zaskarżonej części skargą kasacyjną ma charakter majątkowy i jest sprawą o wydanie nieruchomości, w sytuacji gdy dotyczyła ona tylko kwestii związanych z przyznaniem uprawnienia do zawarcia umowy najmu do lokalu socjalnego, a zatem świadczenia o charakterze niemajątkowym;

2. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 398² § 1 k.p.c. przez jego zastosowanie i uznanie, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, gdy skarga w niniejszej sprawie nie dotyczyła sprawy o prawa majątkowe a dotyczyła kwestii uprawnienia do lokalu socjalnego.

We wnioskach skarżący domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu celem przekazania skargi kasacyjnej do Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

W judykaturze ugruntowane jest stanowisko, że sprawa o prawo do lokalu socjalnego należy do spraw majątkowych w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. (zob. postanowienie SN z 28 stycznia 2010 r., I CZ 105/09).

W uzasadnieniu ww. orzeczenia Sąd Najwyższy przekonująco wyjaśnił, że podstawą uznania skargi kasacyjnej za niedopuszczalną była ocena, iż w sprawie o eksmisję jej dopuszczalność od części rozstrzygnięcia - dotyczącej uprawnienia do lokalu socjalnego - nie może być oceniana inaczej niż dopuszczalność skargi kasacyjnej od orzeczenia dotyczącego eksmisji, gdyż w tej części jest to również sprawa o charakterze majątkowym. Zażalenie kwestionujące tę ocenę jest nieuzasadnione, choć - jak podniósł skarżący - w judykaturze prezentowane było

także odmienne stanowisko (zob. postanowienie SN z 15 stycznia 2004 r., II CZ 134/03, w którym stwierdzono, że sprawa o prawo do lokalu socjalnego nie jest sprawą majątkową). Pogląd ten należy jednak uznać za odosobniony. W późniejszych orzeczeniach Sądu Najwyższego uznano go za nietrafny (zob. postanowienia SN: z 7 stycznia 2005 r., I CZ 190/04; z 9 marca 2007 r., V CZ 7/07; z 2 lutego 2007 r., IV CZ 8/07 oraz z 8 stycznia 2009 r., I CZ 112/08). Powołana w ich uzasadnieniach argumentacja przemawia za zasadnością stanowiska przyjętego w zaskarżonym postanowieniu.

Dlatego też zażalenie, jako pozbawione uzasadnionych podstaw, podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnięto na podstawie art. 108 § 1, art. 98 w zw. z art. 391 § 1, art. 397 § 3 i art. 398²¹ k.p.c.

[SOP]

[ms]